

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Mater Amoris Et Doloris

Ginther, Anton

Augustæ Vindelicorum, 1711

VD18 15312348

Consideratio XV. Virgo Dolorosa Filium suum parit, quem reclinat in Præsepio, quia non erat ei locus in diversorio. Emblema. Gallina in alieno & lacerato stabulo ova sua parturiens cum lemmare: Parit ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47286](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47286)

CONSIDERATIO XV.

Virgo Dolorosa Filium suum parit, quem reclinat
in præsepio, quia non erat ei locus in diver-
torio.

In propria venit, & sui eum non receperunt.

Joan. 1. 11.

1. **A**braham Patriarchatum Primas, ut filio suo Isaac con-
dignam Sponsam seligeret, Eliezer primarium suum,
atque fidelem Ministrum in Mesopotamiam amanda-
vit, qui inveniens formosam Rebeccam, eam Filio
Domini sui desponsavit, in cuius rei fidem ei sacratas *Gen. 24. 47.*
arrhas, inares aureas, & pretiosas armillas dedit: *Suspendi itaque
inaures ad ornandam faciem ejus, & armillas posui in manibus ejus.*

Mater Dolorosa.

Q

Ministri-

Mitissimus DEUS, cum Unigenito Filio suo condignam Sponsam ac Matrem veller eligere, non ex infimo ordine Angelum, sed Gabrielem unum ex primis cœli Principibus in terram ablegavit, qui, cum inter omnes creaturas solam ac unicam Sacratissimam Virginem MARIAM tanto Filio ac Sponso dignam Matrem ac Sponsam reperisset, mox, obtento illius consensu *Fiat*, eam æterni Patris Filio desponsavit, & pro arrha & dote pretiosas in aures, & armillas ei dedit: *Suspendit itaque in aures ad ornandam faciem ejus, & armillas posuit in manibus ejus*, sed quam arrham, dices, & dotem huic purissimæ Virgini assignavit? O cœli obstupescite! cruces, tribulationes, flagella, spinas, persecutiones, opprobria, & perpetuum doloris gladium, qui ex illo tempore hujus tenellæ Virginis & Matris Cor intimè pertransit, dum enim hæc alma Virgo in incarnationem VERBI consensit, eodem quoque momento crucem & passionem dulcissimi Filij in se suscepit, usque ad vitæ finem perferendam; hinc multi etiam gravissimi viri existimant, cœlestem illum Nuntium & Archangelum legationem usque ad novem horas protraxisse, quo tempore B. Virgo ab Angelo longè meliùs & clariùs, quàm quondam Daniel de passione & morte dulcissimi Filij sui edocta fuit: *Et post hebdomades sexaginta duas occidetur Christus*, &c, Proinde rectè Dionysius Carthusianus: Sic planè recolendo, inquit, quod à Gabriele perceperat: *Ipse saluum faciet populum suum à peccatis eorum, vehementissimè condolebat, & concutiebantur omnia viscera ejus materna super innocentissimo Filio suo, ita ut cum Davide dicere videretur, O JESU! Fili mi JESU! quis mihi det, ut ego moriar pro te?* Unde venter illius rectè vocatur *acervus tritici, vallatus lilijs*; supra quod pereleganter S. Isidorus: *Triticum dicitur, quia granum ejus comolitur, ac teritur*; & quis contritus est propter scelera nostra, nisi Dominus JESUS, MARIÆ Filius, in quo Pater posuit iniquitates omnium nostrum?

Cornel. in
Luc. 6. 2.
v. 38.

Dan. 9. 26.
Dionys. Car-
thus. in
hunc loc.

Cant. 7. 2.
S. Isid. Etym.
l. 7. c. 3.
Isa. 53. 10.

Matth. 1. 18.

Augebatur insuper dolor SS. CORDIS MARIÆ, dum permittit DEUS, ut aliquo modo suspecta fieret de adulterio, & S. Josephus, Sponsus & Conjux ejus in maximam incideret tristitiam, dum non poterat capere, à quo, & quomodo in utero concepisset: *Inventa est in utero habens de Spiritu Sancto: Joseph autem cum esset justus, & nollet eam traducere, voluit occultè dimittere eam.* Quam afflictionem mitissima Virgo patientissimè tulit, non purgans innocentiam suam, neque revelans arcanissimum incarnati VERBI mysterium, sed rem totam

ram DEI voluntati commisit, qui innocentiam suam, si necesse foret, Josepho esset detesturus, quod & factum est, &c.

Accedit, cum nunc tempus partus appropinquasset, quod hæc prægnans, ac tenera Virgo partui jam proxima, & itinere lassâ nullum hospitium potuerit invenire, licet illud ostiarim in civitate Bethlehem cum SS. Coniuge inquisierit, unde ubique repulsam, contemptum & fortè etiam aspera ac contumeliosa verba passa, coacta est in publico & obscuro bestiarum antro tempore hyemali divertere, ubi nec sella, nec mensa, nec lectus, nec focus, nec quid aliud ad puerperium necessarium in promptu erat; & ecce: *Cum quietum silentium continerent omnia, & nox in suo cursu medium iter haberet, omnipotens sermo tuus de cælo à regalibus sedibus venit!* O anima Christiana! si vidisses hîc Sacratissimam Virginem & dignam DEI Parentem flexis genibus bovem inter & asinum consistentem, & Salvatorem mundi ac Regem omnium sæculorum sine dolore, & clauso virginali utero parturientem, quid, obsecro, pensâsses? Aut quid dixisses? Et nunquid cum dilecto illi Discipulo exclamâsses: *Inpropria venit, & sui eum non receperunt?* O ingratum, & infidum Idumæorum genus! prius per tot sæcula innumeris votis, ac precibus fatigabant cælum, ut Salvatorem in terram mitteret in salutem Israel! nunc cum *in propria venit, sui eum non receperunt.* Hinc pro Symbolo nostro gallinam adumbrari curavimus (B. Virginis parturientis in alieno juxta S. Thomam Episcopum Villanovanum insignem typum) cum Epigraphe:

Sap. 18. 14.

Joan. 1. 11.

Isa. 45. 8.

S. Th. Villan. Conc. 3 in Nat. V.

Parit in alieno.

2. Vide hîc, & considera anima Christiana, summam pretiosissimi Redemptoris tui & Virgineæ Matris ejus pauperiem, humilitatem, & rerum omnium temporalium, honorumque contemptum. Ille, qui pugillo mundum includit, vilissimi præsepj nunc continetur angustijs. Ille, qui tribus digitis appendit molem terræ, nunc virgineis fovetur, & gestatur in ulnis. Ille, qui dat escam omni carni, nunc modico Matris lacte pascitur. Ille, qui innumeris Angelorum vallatur agminibus, nunc in fordido bestiarum carabulo recumbit. Ille, in cujus manu sunt omnes fines terræ, veniens in mundum, non invenit locum in diversorio; & bone JESU! nunquid passer invenit sibi domum, & turtur nidum suum sibi, ubi ponat pullos suos, & tu non invenisti, ubi requiesceret caput tuum? Inter bestias nasceris, & inter latrones in cruce expiras? O Filius Benoni, id est, Filius doloris!

Isa. 40. 12.

Pf. 135. 25.

Dan. 7. 10.

Psal. 94. 2.

Psal. 83. 4.

Matth. 8. 20.

Q 2

loris!

non-
sed
qui,
nem
erif-
de-
edit:
ma-
Vir-
ella,
um,
per-
con-
Fili-
gra-
n le-
go ab
lione
ginta
nus:
m sa-
con-
ita
det,
itici,
itur,
scete-
r po-
mific
ohus,
non
ta est
mollet
nitif-
ne-
m co-
ram

Gen. 35. 19. *Cornel. hic in Genes.* loris! Rachel hunc suum Benoni in Chanaan juxta Bethlehem in lucem edidit; supra quod pulcherrimè Cornelius: Sicut Rachel, inquit, suum Beniaminum, ita B. Virgo peperit Christum in Bethlehem; Christus panis est & delicia hominum & Angelorum; Christum, inquam, quasi suum Benoni, id est virum dolorum peperit in summa vilitate, & paupertate, quem proinde Pater cœlestis suum fecit Benjamin.

Gen. 31. 34. Olim formosa illa Rachel Deos aureos Labani patris sui sub fœno & stramine camelorum in stabulo abscondit; Illa festinans abscondit idola subter stramenta cameli. Verùm B. Virgo non Deos aureos & falsos, sed ipsum verum DEUM & Hominem Christum, nunc recens natum infantem in sordido stabulo inter jumenta in fœno & stramine collocatum omnibus ad amandum, colendum & adorandum exposuit. O pientissima Domina! ergo non aderat tibi alius & commodior locus, ubi thesaurum totius mundi reponeres? Audi anime mi, & perpende Divi Thomæ Villanovani responsum:

S. Th. Villan. Conc. 1. de Nativit. Non deerant, inquit, Virgini vires ad sustinendum puerum: neque illum utique tali loco posuisset, nisi magnum aliquod in illo præsepio mysterium ageretur: altissima namque nobis inde paratur eruditio; magna cathedra præsepium illud, ex quo cunctis mortalibus DEI loquitur Sapientia cœlestis, in stabulo Magister legit, &c. Et quid legit, & quid docet:

Matt. 11. 29. Discite à me, quia mitis sum, & humilis corde, quod enim postea in virili ætate verbo docuit, nunc statim in lucem ortus ipso opere demonstravit, contentuens sæculi voluptates, corporis delicias, mundanorum honores, &c. O divites! ô voluptuosi! ô deli-

Amos. 6. 4. licatuli & effæminati! ô ignava & ventris & Veneris mancipia, qui dormitis in lectis eburneis, & lascivitis in stratis vestris, audite hunc novum de cathedra præsepis loquentem Concionatorem; Sileant Prophetæ omnes, quia VERBUM infans nunc loquitur: Nisi efficiamini, sicut parvulus iste, non intrabitis in regnum cœlorum. Magna est ista lectio, & quis est, qui considerat?

3. Mirabilem quondam ac portentosam visionem habuit dilectus ille Domini Discipulus, dum Mulierem quandam in cœlo aëreo conspicatus est sole amictam, stellis coronatam, & pedibus lunam calcantem, quæ cum clamore & cruciatu filium suum peperit; Et in utero habens clamabat parturiens, & cruciabatur, ut pariat... Et draco stetit ante Mulierem, quæ erat paritura, ut eam peperisset, Filium ejus devoraret: Et peperit filium masculum, qui reclusus erat omnes gentes in virga ferrea.

Quòd

Quòd per hanc Mulierem Sacratissima Deipata fuerit præsignata, nemo est, qui ignorat, quam veritatem Mellifluus Ecclesiæ Doctor & devotissimus MARIÆ Filius S. Bernhardus in hæc verba Apocalypseos: *Signum magnum apparuit*, pulcherrimè dilucidavit. Quod autem hæc B. Virgo cum clamore & cruciatu Filium suum JESUM pepererit, hoc equidem capere non possum, erat enim sine gravamine gravida, & sine dolore puerpera, imò & summo animi cum gaudio & inenarrabili cum læticia dulcissimum ventris sui fructum in lucem edidit; audi S. Birgittam: *Erectis*, inquit, *S. Birg. l. 7. Revel. c. 25.* *manibus, & oculis in cælum intentis, stabat Virgo quasi in exstasi contemplationis suspensa, inebriatâ Divinâ dulcedine: & eâ sic in oratione stante, illicò in momento & iclâ oculi peperit filium.* Ad quid ergo S. Joannes in sua Apocalypsi commemorat, hanc B. Virginem cum clamore (prout parturientes solent) & cum cruciatu filium suum masculum peperisse, quem mox draco, id est Herodes, prout asserit Baradius, devorare voluit, proinde *Mulier fugit in solitudinem*, *Barrad. lib. 11. cap. 12.* hoc est, cum Filio suo in Ægyptum?

2. Cornelius à Lapide, hanc Sacratissimam Deiparentem non dolore partûs, sed maximo desiderio pariendi, & videndi Christum orbis Salvatorem fuisse cruciatam, ardentissimis enim votis omnium operabat salutem per Filij passionem & merita consummandam, ita enim prius ab Angelo cum S. Josepho edocta fuit: *Ipse enim sal-* *Matth. 1. 21.* *vum faciet populum suum à peccatis eorum.* Cruciatâ insuper est molestijs itineris & alimonie, ac quàm maximè paupertate, quæ tanta fuit, ut non esset ei locus in diversorio, sed coacta fuerit tempore hyemali in stabulum secedere, & ibidem parere orbis Dominum, &c. Vide ex his anima Christiana, quòd omne gaudium Sacratissimæ Deiparæ in hac terra morantis, interno Cordis martyrio fuerit permystum; ô pientissima Domina! quid adhuc tecum & cum Filio tuo fiet?

Nunc dilectissimus Natus tuus est tibi *flos campi*, sed in passione tibi fiet *fasciculus myrrhæ*. Nunc mille illum osculis veneraris, & excipis, sed in passione per insidum Judæ osculum tradetur in manus peccatorum. Nunc pauperculus eum involvis pannis, sed in passione omnibus spoliabitur vestibus. Nunc virgineo illum lacte pascis, sed in passione felle & aceto potabitur. Nunc reclinas eum in præsepio, sed tandem suspendetur in patibulo. Nunc placidè inter duas pecudes indormit, & requiescit, sed moriens in cruce,

cruce, tanquam in lectulo suo florido inter duos latrones obdormiet. Nunc nascens non invenit locum in diversorio, moriens non habebit locum nisi in sepulchro alieno. Nunc à te fasciis sollicitè in cunis ligatur, moriturus funibus, catenis & clavis ferreis constringetur. Nunc Infans vagit inter arcta conditus præsepia, moriens autem cum clamore valido & lacrymis se Patri in victimam offeret. Nunc ad colendum eum accurrunt pastores, in passione relicto eo omnes Discipuli aufugient. Nunc à tribus Magis ac Regibus humiliter adoratur ut DEUS, in passione à tribus iniquis Judicibus ad mortem condemnabitur. Nunc ab Angelis laudatur: *Gloria in altissimis DEO*, sed in passione ab omni hominum genere innumeris maledictis, opprobrijs & illusionibus saturabitur, &c. O piensissima Virgo! O Mater amoris & doloris! si talis est nunc Filius tuus in orbem ingressus, qualis erit vitæ exitus? Si tale exordium? Qualis obsecro, erit Epilogus? Collige ex his anime mihi sensum pro te moralem, & discite patientiam in adversis, mundi immundi contemptum, abnegationem tuam, ac præsertim petulantis carnis tuæ mortificationem, cum tota vita Christi JESU & MARIÆ ferè continua crux fuerit & martyrium; & qualis est vita tua?

4. De Rebecca recensent Sacræ Litteræ, quòd Jacobum dilectum filium suum, ut eò facilius à Patre moribundo supremam obtineret benedictionem, vestimentis valde bonis & odoriferis induerit, ejusque colli nuda ac manus pelliculis hædorum protexerit: *Et vestibus Esau valde bonis, quas apud se habebat domi; induit eum; pelliculasque hædorum circumdedit manibus, & colli nuda protexit.* En rursus perelegantem Divæ Virginis & Matris typum, dilectissimum Filium suum JESUM vestibus valde bonis & odoriferis, hoc est, carne humana ac virginea induentis, & glabritiem colli ejus ac manus nudas pelliculis hædorum contegentis. Supra quod ex mente S. Augustini pulcherrimè Cornelius à Lapide: *Allegoricè, inquit, Jacob est Christus, qui induit pelles hædinas, id est, nostra peccata in se assumpsit, ut ea lueret, idè enim VERBUM incarnatum est, ut saluum faceret populum suum à peccatis eorum; Ad hoc, inquit S. Augustinus, descendit Christus in uterum Virginis, ut exinde acciperet membra, quæ traderet cruci, &c.* O immensæ charitatis prodigium!

5. Achab Rex in Israël, cum ad bellum progredereetur, ne ab hoste agnosceretur, *immutavit habitum suum, & ingressus est bellum.* O mi JESU! ô mi Redemptor! tu es ille Rex Israël, & omnium dominantium Dominus, qui, cum in hunc mundum venisti, contra diabolum, mundum, carnem, peccatum & infernum pugnam, heu quàm cruentam pugnaturus, habitum tuum immutasti, & mortalem ac infirmam carnem, velut saccum (heu mille olim scissuris, ac vulneribus conscindendum) à Virgine induisti: *Semetipsum exinanivit formam servi accipiens, in similitudinem hominum factus, & habitu inventus ut homo.* 2-Reg. 22.30
Philipp. 2.7.

Jonas Propheta, ne alij exortâ in mari tempestate perirent, ipse interitum elegit: *Tollite me, & mittite in mare, & cessabit mare à vobis.* Ah mitissime JESU! tu es ille Jonas, qui vix in lucem à Virgine natus, ne perirent miseri mortales, sponte te in hos dolorum laborumque fluctus abiecisti, proinde rectè S. Maximus: *Christum in has mundi procellas uteris maternis effudit.* Jona. 1.12.

Moysem infantulum in scirpea fiscella fortunæ arbitrio in Nilo expositum Maria soror ambulans juxta ripam fluvij conservavit, ejusque sedulam curam gessit: *Ad quam locuta filia Pharaonis: accipe, ait, puerum istum, & nutri mihi, ego dabo tibi mercedem tuam.* O dulcissime JESU! tu eras ille Moyses in præsepio facti hominum expositus, quem superba Synagoga rejecit, sed gentilitas & Ecclesia, ac comprimis Sacratissima Mater tua cum gaudio recepit, defendit, nutrit & educavit, verè Ancilla & Mater, cujus brachia orbis Monarcham gestârunt, lavârunt, fasciârunt, aliâque obsequia sine aliarum ancillarum ope præstiterunt. Exod. 2.9.

6. David, cum mirandam hanc Christi nativitatem in spiritu prævidisset, Verbûmque inter duas pecudes in præsepio suo tempore, hoc est, post mille annos reclinandum, non abhorruit hunc cœli, terræque Dominum jumento comparare, *Ut jumentum factus sum apud te, & ego semper tecum.* O amandissime JESU! in veritate pro nobis ut jumentum in stabulo factus es, cum enim homo in honore esset non intellexit: *comparatus est jumentis insipientibus, & similis factus est illis; superbus similis factus est pavoni, avarus cani,* Psal. 72. 23.
Psal. 43. 12.

ni, luxuriosus hirco, invidiosus serpenti, iratus leoni, gulosus porco, & desidiosus asino, ut ergo hæc jumenta commutaret in homines, & à servitute diabolica redimeret, ipse quasi jumentum fieri dignatus est, dum omnium iniquitates in se suscepit in cruce luendas & expiandas. O Adam ubi es? Et quid times? Vocem tuam, inquit, audivi in paradiso, & abscondi me. Ecce qui olim tibi delinquenti objecit: Ecce Adam quasi unus ex nobis factus est, nunc ipsissimus tibi similis factus est, ut te genusque humanum per passionem ac mortem suam ab æterna morte eriperet.

Gen. 3. 10.

Gen. 3. 22.

O prodigium amoris, & quid tu rependis ac nos
posterius omnes?

CON-